Petak, 28.03.2014.g.

Jučer sam bio na KLANJANJU ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM

OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Kao nakanu, donio sam pred mojeg ljubljenog Gospodina jednu dragu

ženu i njezinu obitelj u velikim kušnjama koje sada prolaze.

Ne znam kolika je njihova vjera i koliko hodaju na mise u crkvu. No,

osjećao sam da su u teškim kušnjama.

Kušnjama kada ti je glava skoro do poda i

kada od svojih briga ništa drugo ne možeš

vidjeti.

Kušnjama koje Gospodin dopušta ponekad

zlome kako bi se obratili ili kako bi ojačali

svoju vjeru.

Kako bilo da bilo, jučer sam se molio za njih pred ŽIVIM

GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU.

I tako, moleći se, stalno sam u misli "dozivao" tu dragu ženu i njezinu

obitelj. Pogotovo nju i njezinu sliku jer joj obitelj ne poznajem.

I MOLIO SAM GOSPODIN DA OVE MOJE MOLITVE PRIMI KAO

NJEZINE MOLITVE JER ONA NEMA SADA TIH SPOZNAJA.

A MENI IH JE DAO. I K TOME MI JE DAO I SPOZNAJU DA SE

MOLIM ZA NJU I NJEZINU OBITELJ.

I u jednom trenutku sam se molio Gospodinu da primi ove moje molitve

KAO DA MU IH MOLI I PRINOSI TA DRAGA ŽENA I NJEZINA

OBITELJ.

Poslije, kada sam izašao iz crkve, razmišljao sam o onome što sam u crkvi

spontano molio Gospodina.

DA PRIMI MOJE MOLITVE KAO DA IH MOLI TA DRAGA ŽENA I

NJEZINA OBITELJ.

Da li se to tako može? MOLITI UMJESTO DRUGOGA.

Nekako nisam baš siguran.

Jer, vjera je od svakog od nas pojedinačno. Ne možemo mi nekome

drugome narediti, ili bez njegove volje utjecati, DA ON VJERUJE U

GOSPODINA BOGA I DA MU SE MOLI.

AKO ON TAJ DRUGI TO NE ŽELI, SVE NAM JE UZALUD.

A opet, ta draga žena i njezina obitelj jesu vjernici, katolici. Sa

sakramentima.

I ta draga žena je u jednom trenutku, kada me prvi put vidjela prije 2

mjeseca, rekla drugoj ženi, koja mi je kasnije to prenijela, da joj se sviđa

taj čovjek JER NOSI KRUNICU OKO VRATA.

TA REČENICA BILA JE MALA ISPOVJED VJERE OD TE ŽENE.

E sad, koliko je njezina vjera … Veća ili manja, bolja ili slabija, na to bi

mogao dati odgovor samo kada bi bolje upoznao nju i njezin život.

JER NIJE SVE U HODANJU U CRKVU.

PITANJE JE KAKO MI TU VJERU ŽIVIMO U

SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

I ŠTO JE BOŽJA VOLJA ZA NAŠE ŽIVOTE,

KAKO JE ON OSMISLIO DA ĆE IZGLEDATI

NAŠ ŽIVOT.

I sad ja, kojemu Gospodin daje više spoznaja o vjeri i duhovnosti,

dobijem spoznaju da se molim za tu ženu i njezinu obitelj u njihovim

kušnjama.

I čak, da to prikazujem kao njihove molitve.

JA U TO VJERUJEM, DA MOŽEMO

GOSPODINA MOLITI NE SAMO ZA

DRUGE, NEGO UMJESTO DRUGIH.

JER ČVRSTO VJERUJEM U BESKRAJNO

BOŽJE MILOSRĐE I BESKRAJNU BOŽJU

LJUBAV ZA NAS GRJEŠNIKE.

I zato sam više puta MOLIO GOSPODINA, KLEČEĆI TAMO PRED

NJIM ŽIVIM, DA UZME OVE MOJE MOLITVE KAO MOLITVE TE

DRAGE ŽENE I NJEZINE OBITELJI PREKO MENE.

DA SAM JA SAMO SREDSTVO.

DA SU NJIHOVE POTREBE VELIKE A SPOZNAJE O NJEMU

SLABIJE.

ZATO SAM GA MOLIO DA JA BUDEM SAMO PRIJENOSNIK

ONOGA ŠTO ONI OSJEĆAJU U SVOJIM SRCIMA I DUŠAMA A

NISU JOŠ SPOZNALI KAKO DA TO DONESU PRED NJEGA U

NJIHOVIM OSOBNIM MOLITVAMA.

A možda se i oni mole, kako znaju i umiju.

Kako bilo da bilo, JA SAM STALNO OSJEĆAO SLIKU TE DRAGE

ŽENE, U DUHU, KRAJ MENE.

I što mi je više trebalo.

Srce i duša su mi bili "puni" kada sam izašao iz crkve.

I PREKRASNI OSJEĆAJ KAKO SAM

PONOVNO IZVRŠIO SVETU BOŽJU

VOLJU ZA MOJ ŽIVOT I ŽIVOTE ONIH

KOJE MI POŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI

PUT.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.